

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2122/2016
24.11.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Божидара Вујичића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Снежана Бернарик, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Мирослав Ђерковић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 133/2016 од 10.05.2016. године, у седници одржаној 24.11.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 133/2016 од 10.05.2016. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 133/2016 од 10.05.2016. године, као недозвољена.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П 4528/2014 од 25.09.2015. године, тужбени захтев тужиле је делимично усвојен и утврђено да је тужени ББ извршио сметање поседа тужиле АА, тако што је дана 19.03.2013. године булдожером и моторним тестерама посекао пар стабала, те је срушио до темеља помоћни објект тужиле који је био сазидан од чврстог материјала површине 7 м² и на ком тужила има право коришћења и државине у 1/1 дела, па туженом забрањено да понови напред описано понашање и истом наложено да се уздржи од оваквог или сличног понашања и сметања тужиле. Одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да се утврди да је тужени ББ извршио сметање поседа тужиле АА, тако што је дана 19.03.2013. године насилно провалио капију која се налази на парцели бр. ... КО ... у ..., у ул. ...бр. ..., уписана у ЛН бр. , на којој тужила има право сукоришћења и државине у 2/6 идеална дела, тако што је пресекао ланац са локотом, након чега је заменио браву и ставио нови цилиндар закључавајући исту, да је тужени истог дана и истом критичном приликом булдожером и моторним тестерама посекао: две

вишње (једну већу, једну мању), мању дуњу, већи орах и већу шљиву, док је смокве делом изломио, као и да је тужени истог дана и истом приликом срушио и монтажну гаражу, док је покретне ствари – целокупан инвентар (шпорет, ледомат и др.) разбацао и оштетио, као и да се утврди да је тужени на описани начин ометао тужиљу у мирном коришћењу непокретности, као и да му се наложи да у року од 8 дана од правноснажности решења купи и постави нови ланац, браву са цилиндром на описаној капији и постави на капију, те врати у стање које је постојало пре сметања и кључ преда на руке тужиљи. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Виши суд у Новом Саду Гж 133/2016 од 10.05.2016. године је по одржаној расправи донео решење којим је жалбу тужиље одбио, а жалбу туженог усвојио и решење Основног суда у Новом Саду П 4528/2014 од 25.09.2015. године укинуо. Тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужени извршио сметање поседа тужиље дана 19.03.2013. године на начин описан у изреци је одбијен као неоснован. Обавезана је тужила да туженом ББ накнади трошкове првостепеног и другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба Закона о парничном поступку, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, као и из разлога прописаних чланом 404. ЗПП.

Према члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према члану 420. став 6. ЗПП, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

Наводима ревизије оспорава се ток доказног поступка и истиче да другостепени суд неоправдано није узео у обзир доказе које је тужила предложила, чиме се заправо истиче битна повреда одредаба парничног поступка, а не погрешна примена материјалног права, као разлог за изјављивање ревизије по члану 404. Закона о парничном поступку. Поред тога, примена материјалног права у овом случају је везана за конкретно чињенично стање и решење спорног односа странака. Према члану 450. Закона о парничном поступку, расправљање о тужби због сметања државине ограничиће се само на расправљање и доказивање чињеница последњег стања државине и насталог сметања. Искључено је

расправљање о праву на државину, о правном основу, савесности државине или о захтевима за накнаду штете.

Зато не постоји потреба за тумачењем правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права и уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 403. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 452. став 5. Закона о парничном поступку, против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

Околност да је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака, не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП јер је могућност изјављивања ревизије у споровима због сметања државине искључена посебном одредбом члана 452. став 5. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**